

6. (א) הוראות סעיף 219(ג) לחוק העיקרי כנוסחן בסעיף 2 לחוק זה, לא יחולו על חברה ציבורית אשר מינתה דירקטור חיצוני, לפני תחילתו של חוק זה, לרבות דירקטור כמשמעותו בסעיף 372 לחוק העיקרי, ואולם, החברה לא תהיה רשאית למנותו לתקופה נוספת לפי סעיף 245(א), אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:

- (1) הדירקטור הוא בעל מומחיות חשובנאית ופיננסית;
- (2) במועד המינוי לתקופה נוספת מכהן בחברה דירקטור חיצוני אחד בעל מומחיות חשובנאית ופיננסית, ומכהנים בחברה במועד האמור דירקטורים בעלי המומחיות האמורה במספר שאותו קבע הדירקטוריון לפי סעיף 92(א)(12), אם קבע.
- (ב) חובת מינוי דירקטורים בעלי מומחיות חשובנאית ופיננסית לפי סעיף 219א לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, תחול על מינוי וכהונה של דירקטור שאינו דירקטור חיצוני החל במועד שבו קבע הדירקטוריון את המספר המזערי הנדרש של דירקטורים בעלי מומחיות חשובנאית ופיננסית לפי סעיף 92(א)(12); קביעה כאמור תיעשה לא יאוחר מ־90 ימים מיום פרסומו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 מוצע כי דרישות הכשירות החדשות יחולו לענין דח"צים שמונו לפני מועד התחילה של החוק רק על מינוי לתקופה נוספת בהתאם להוראות הסעיף המוצע. ולענין דירקטורים אחרים יחולו ממועד שבו קבע דירקטוריון החברה כי נדרש מספר מזערי של דירקטורים בעלי מומחיות חשובנאית ופיננסית; קביעה ראשונה לענין זה תעשה לא יאוחר מתשעים ימים מיום פרסומו של חוק זה ולאחר מכן בהתאם לצרכיה המשתנים של החברה.

כדירקטור בעל מומחיות פיננסית. הוראה ברוח זו קבועה גם בדברי ההסבר של הנחית רשות ניירות ערך. סעיף זה מוצע, בין היתר, לאור טענות שהועלו בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת בדיון בהכנת הצעת החוק כי מינוי דירקטור כבעל מומחיות חשובנאית ופיננסית יטיל עליו אחריות מוגברת ויביא בפועל להפחתת האחריות החלה על דירקטורים אחרים.

חברי הכנסת: גילה פינקלשטיין, אהוד רצאבי, רוני בריווק, חמי דורון, רשף חן, יגאל יאסינוב, אתי לבני, אילן לייבוויץ.

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 15) (עסקה לתקופה קצובה), התשס"ה - 2004*

1. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, אחרי סעיף 13 יבוא:

13א. (א) בעסקה לתקופה קצובה, שבה מחייב עוסק חשבון של צרכן בתשלומים עיתיים לפי הרשאה לחיוב חשבונו, או לפי הרשאה לחיוב כרטיס האשראי שלו כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986², יודיע

"עסקה לתקופה קצובה"

ד ב ר י ה ס ב ר

(להלן - החוק) ולקבוע בו כללים חדשים שענינם הסכמים בין עוסקים לצרכנים.

סעיף 1 הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 15) (עסקה לתקופה קצובה), התשס"ה-2004, המתפרסמת בזה, באה לתקן את חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981

* הצעות חוק מס' פ/633, הועברו לוועדה ביום י"ז בחשוון התשס"ד (12 בנובמבר 2003).
1 ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשס"ד, עמ' 454.
2 ס"ח התשמ"ו, עמ' 187.

העוסק לצרכן, לא יאוחר מ־30 ימים לפני מועד סיום העסקה או ההתחייבות, על מועד סיום העסקה או ההתחייבות ועל יתרת מספר התשלומים שעל הצרכן לשלם עד למועד סיום העסקה או ההתחייבות; הפתים כאמור בסעיף קטן זה ייכללו גם בכל אחד מאלה:

(1) בחוזה, אם קיים חוזה בכתב;

(2) בכל חשבונית, קבלה או הודעת תשלום, הנשלחות לצרכן.

(ב) להוראה בחוזה הקובעת כי ההתקשרות בין הצדדים תימשך לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות, לא יהיה תוקף, ויראו כאילו נאמר בחוזה, שהוא יתבטל בתום אותה תקופה; הוראה זו לא תחול אם הציע העוסק לצרכן, לפני מועד סיום העסקה או ההתחייבות, להאריך את ההתקשרות ביניהם והצרכן הודיע לעוסק כי הוא מסכים להארכה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו –

(1) על סוגי העסקאות המפורטות בתוספת הראשונה, שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ובלבד שהעוסק מסר לצרכן, לא יאוחר מ־30 ימים לפני מועד סיום העסקה או ההתחייבות, בנוסף לפרטים האמורים בסעיף קטן (א), גם הודעה על מועד הסיום; בהודעה יציין העוסק במפורש כי ההתקשרות ביניהם תימשך לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות אלא אם כן יודיע הצרכן כי ברצונו לסיימן, וכן על זכותו של הצרכן לסיים את העסקה בכל עת; השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לשנות את התוספת הראשונה;

(2) על עסקה כאמור בפסקה (2) שבהגדרה עסקה לתקופה קצובה, אם סכומי התשלומים שיחולו לאחר מועד סיום העסקה נקבעו באופן ברור ומפורט בעת ההתקשרות בין העוסק לצרכן.

(ד) לענין סעיף זה, נטל ההוכחה כי הצרכן הסכים להאריך את ההתקשרות בינו לבין העוסק מוטל על העוסק.

ד ב ר י ה ס ב ר

מודעות הצרכנים לעסקאות שעליהן הם חותמים, מוצע לתקן את חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, ולקבוע בו כי על עוסק להביא לידיעת הצרכן את המועד שבו תסתיים התחייבותו לפי החוזה שביניהם, או את המועד שבו תסתיים ההטבה הכלולה בחוזה, ואת יתרת מספר התשלומים שעל הצרכן לשלם עד למועד סיום העסקה או ההתחייבות (סעיף 13א(א) המוצע), מידע שמחד גיסא קל לעוסקים לגלותו, ומאידך גיסא, מאפשר לצרכן לשקול את צעדיו.

עוד מוצע לקבוע במפורש (סעיף 13א(ב) המוצע בסעיף 1) שלא תהיה הארכה אוטומטית של החוזה לאחר המועד שבו הסתיימה התקופה הקצובה, אלא אם כן הצרכן נתן את הסכמתו המפורשת לכך, וכי החוק לא יחול על סוגי עסקאות המפורטות בתוספת הראשונה. עסקאות אלו טרם נקבעו, אך הכוונה היא לקבוע סוגי עסקאות שביטולן ללא הסכמה מפורשת מצד הצרכן עלול לגרום לו נזק, כמו התקשרות למתן שירותי טלפון או שירותים מצילי חיים. כמו כן מוצע שההוראות האמורות לא יחולו על עסקה

כיום, עוסקים שונים מבטיחים לצרכנים, בעת ביצוע עסקה, תנאים מסוימים שעיקרם הנחה או הטבה אחרת (להלן – הטבה), שתינתן לצרכן עם ביצוע העסקה. ההטבה כרוכה בתנאי שלפיו הצרכן יהיה קשור בחוזה לתקופה מסוימת, מוגדרת או בלתי מוגדרת; כמו כן, במקרים רבים, מסכים צרכן להתקשר עם עוסק בעסקה לתקופה מוגבלת, כשהוא אינו מודע לכך שהחוזה כולל הוראה, לפיה ההתקשרות תוארך אוטומטית בתום אותה תקופה.

מטבע הדברים, רוב רובם של הצרכנים אינם מנהלים מעקב מסודר אחר מועד פקיעת החוזה או מועד סיום ההטבה שבשלה התקשר הצרכן בעסקה, ולפיכך אינם מודעים למועד סיום החוזה או ההטבה. כתוצאה מכך, ממשיך העוסק לחייב את הצרכן בתשלומים, שהם לעתים קרובות גבוהים מהסכומים שבהם התחייב בעת ביצוע העסקה לגבי אותו מוצר או שירות; תופעות אלה פוגעות בצרכן שכן בתנאי התחרות בשוק, הוא היה יכול להשיג תנאים משופרים.

כדי להגביר הן את התחרות בין העוסקים והן את

גולים תכנסת

(ה) בסעיף זה –

"מועד סיום העסקה או ההתחייבות" – אחד ממועדים אלה, לפי הענין:

- (1) המועד שבו מסתיימת העסקה לפי פסקה (1) שבהגדרה עסקה לתקופה קצובה;
  - (2) מועד סיום התקופה שבה משולם מחיר מוזל או ניתנת ההטבה לפי פסקה (2) שבהגדרה האמורה;
  - (3) מועד סיום ההתחייבות לתשלום כאמור בפסקה (3) להגדרה האמורה;
- "עסקה לתקופה קצובה" – כל אחת מאלה:

- (1) עסקה לתקופה קצובה להספקת טובין או שירותים, העולה על שישה חודשים;
- (2) עסקה, שבה משולם מחיר מוזל או ניתנת הטבה אחרת לתקופה קצובה העולה על שישה חודשים, אף אם העסקה עצמה היא לתקופה בלתי קצובה;
- (3) עסקה, שבה התשלום עבור הטובין או השירותים המהווים חלק מהעסקה, יבוצע במשך תקופה קצובה העולה על שישה חודשים, אף אם העסקה עצמה היא לתקופה בלתי קצובה.

13ב. (א) בלי לגרוע מהוראות כל דין, בעסקה שבה הצרכן משלם תשלומים עיתיים, לרבות בעסקה לתקופה קצובה כהגדרתה בסעיף 13א(ד), ישלח העוסק לצרכן, אחת לשישה חודשים לפחות, העתק מהחשבוניות המתייחסות לתשלומים ששילם הצרכן במהלך ששת החודשים שחלפו.

(ב) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות בדבר חובת עוסק לתת או לשלוח לצרכן הודעות תשלום או קבלות ובדבר חובתו לשלוח חשבוניות, הודעות תשלום או קבלות בדרך שיקבע כאמור.

משלוח חשבוניות והודעות תשלום לצרכן

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראה זו מוצעת לאור הנוהג שהשתרש לאחרונה בעיקר בתחומי התקשורת, לאפשר לצרכנים גישה למידע האמור באמצעות הטלויזיה או האינטרנט, שחלק מהצרכנים אינם מודעים לו, כך שהמידע אינו זמין להם, ולכן לדעת המציעים טרם הגיע הזמן להחליף את הניר במידע תצוגתי, ולהסמיך את השר להסדיר משלוח הודעות תשלום, קבלות או חשבוניות.

לתקופה קצובה כהגדרתה בפסקה (2) של סעיף 13א(ד) המוצע, ובלבד שסכומי התשלומים שיחולו לאחר מועד סיום העסקה נקבעו באופן ברור ומפורט בעת ההתקשרות כך שהם ידועים מראש וברורים לצרכן.

בסעיף 13ב מוצע לחייב עוסק לשלוח לצרכן, המשלם עבור עסקה מסוימת בתשלומים, אחת לשישה חודשים לפחות, העתק מהחשבוניות המתייחסות לתשלומים ששילם הצרכן במהלך ששת החודשים שחלפו:

2. בסעיף 17 לחוק העיקרי בכל מקום, אחרי "התוספת" יבוא "השניה".
3. בסעיף 23(ג) (9) לחוק העיקרי, אחרי "התוספת" יבוא "השניה".
4. בתוספת לחוק העיקרי, בכותרת, אחרי "תוספת" יבוא "שניה".
5. לפני התוספת השניה יבוא:

תיקון סעיף 117
תיקון סעיף 23
תיקון הכותרת
בתוספת
הוספת תוספת

"תוספת ראשונה"
(סעיף 13א(ג))

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 2 עד 5

מוצעים תיקונים טכניים הנובעים מההצעה לקבוע בתוספת עסקאות שסעיפים 13 א ו-13 ב שמוצע להוסיפם לחוק לא יחולו עליהן.

חברי הכנסת: אורית נוקד, שאול יהלום

הצעת חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 23) (הארכת הזכיון של הטלוויזיה הלימודית), התשס"ה – 2004*

1. בחוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 37א(א), פסקה (2)(ב) – תימחק.
2. בסעיף 55 לחוק העיקרי, לפני סעיף קטן (ב) יבוא:
"3א(1) המועצה תיתן לטלוויזיה הלימודית ללא מכרו זכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ 2, לתקופת הזכיון האמורה בסעיף 34(ב1), שתחילתה ביום כ"ט בתשרי התשס"ו (1 בנובמבר 2005); זכיון כאמור יינתן ליחידת שידור בהיקף של שמונה אחוזים וחצי מכלל יחידות השידור בערוץ 2 לנושאים ובשעות כאמור בסעיף קטן (א)."

ד ב ר י ה ס ב ר

ובמקביל לבטל את הוראת סעיף 37א(א)(2)(ב) לחוק, נכון להיום משרתת הטלוויזיה הלימודית בהיקף של 8.5% מכלל השידורים האמורים (סעיף 55(א1)), ומוצע שגם הזכיון החדש יינתן באותו היקף וכן לאותם נושאים ובשעות כאמור בסעיף קטן (א), שהם, כלשון הסעיף, "לימודיים-חינוכיים בלבד ובשעות צפייה של האוכלוסיה לה מיועדים שידורים אלה".

ההצעה להאריך את זכיונה של הטלוויזיה הלימודית באה בהתחשב בתרומתה הניכרת לתכני הערוץ השני, מאחר שתכניותיה נותנות ערך מוסף תרבותי-חינוכי בשל העובדה שמדובר בתכניות איכות, נטולות שיקולי רייטינג אשר ספק אם גוף אחר היה מפיק ומשדר בערוץ זה.

כמו כן, מתן הזכיון לטלוויזיה הלימודית לשידורים בערוץ 2 מאפשרת לה להגיע לאוכלוסיה אשר לא הייתה נחשפת לתכניותיה אלולא ערוץ זה.

לאור זאת קיימת חשיבות רבה להבטיח המשך

חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (להלן – החוק), קובע בסעיף 37א(2)(א), כי עם הארכת הזכיונות לכל בעלי הזכיונות בערוץ 2 עד ליום 31 באוקטובר 2005, יוארך גם הזכיון שניתן לטלוויזיה הלימודית בהתאם לסעיף 55(א1) לחוק.

ואכן, המועצה האריכה את הזכיונות האמורים, ולפיכך אמור זכיונה של הטלוויזיה הלימודית, כמו גם זכיונם של שאר בעלי הזכיונות באותו ערוץ, לפוג באותו מועד.

עוד קובע החוק, כי עד ליום 30 בספטמבר 2004 על הרשות לפרסם מכרוז למתן זכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2, החל ב-1 בנובמבר 2005 (סעיף 34א), וזכיונות אלה יהיו לתקופה של 10 שנים (סעיף 34(ב1)).

מוצע לתקן את סעיף 55 לחוק ולקבוע, כי המועצה תיתן לטלוויזיה הלימודית ללא מכרוז זכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ 2, לתקופת הזכיון האמורה בסעיף 34(ב1) שתחילתה ביום כ"ט בתשרי התשס"ו (1 בנובמבר 2005).

* הצעת חוק מס' פ/2456: הועברה לוועדה ביום י' באב התשס"ד (28 ביולי 2004).
¹ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התשס"ד, עמ' 499.